

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: **P.**, zastúpený advokátskou kanceláriou F., proti povinnej: **A.**, o **vymoženie 388 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 8Er/186/2010, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. 11. 2012 č. k. 1CoE/402/2012-49, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

P povinnej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Veľký Krtíš (ďalej len súd prvého stupňa) uznesením z 23. 05. 2012 č. k. 8Er/186/2010-23 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil a zároveň oprávnenému uložil povinnosť uhradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 39,83 eur. Rozhodol tak s poukazom na ustanovenie § 58 ods. 1 v spojení s § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len Exekučný poriadok).

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len odvolací súd) uznesením z 27. 11. 2012 č. k. 1CoE/402/2012-49 zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania a zároveň napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol s tým, že po preskúmaní veci nezistil žiaden zákonný dôvod na prerušenie konania v zmysle ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.) a tiež nepovažoval za potrebné obrátiť sa s navrhovanými predbežnými otázkami oprávneného na Súdny dvor Európskej únie.

Proti výroku uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania, podal oprávnený odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že v konaní mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. d/ - správne malo znieť „písm. f/“ O. s. p) a že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), keď súd nesprávne interpretoval a aplikoval § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a článok 267 Zmluvy o fungovaní EÚ v spojení s § 36 ods. 5 Exekučného poriadku a súčasne, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Na základe uvedeného oprávnená navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v označenom rozsahu zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorému bola vec predložená na rozhodnutie o odvolaní oprávneného proti výroku odvolacieho súdu, ktorým jeho návrh na prerušenie konania zamietol, skúmal predovšetkým podmienky, za ktorých môže konať (§ 103 O. s. p.), pričom dospel k záveru, že v predmetnej veci ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý odstrániť nemožno.

Podľa § 201 veta prvá O. s. p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

I keď Občiansky súdny poriadok výslovne nevypočítava procesné podmienky konania, možno z neho vyvodiť, že procesné podmienky sú také vlastnosti súdu a účastníkov konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení O. s. p. (prvá hlava prvej časti O. s. p.). Na strane súdu k podmienkam konania patria také jeho vlastnosti, ktoré vymedzujú jeho práva a povinnosti ako orgánu štátu konať a vydať rozhodnutie. Takouto vlastnosťou je nepochybne aj funkčná príslušnosť, úprava ktorej dáva odpoveď na otázku, ktorý súd je príslušný konať a rozhodovať o veci v inštančnom postupe. Chýbajúca funkčná príslušnosť na prejednanie určitej veci predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

V prejednávanej veci odvolanie oprávneného smeruje proti uzneseniu, ktorým krajský súd v odvolacom konaní nevyhovел jeho návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Podľa § 10 ods. 1 O. s. p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O. s. p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Citované zákonné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku upravujú funkčnú príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na konanie o veci tak, že najvyšší súd je oprávnený rozhodovať o odvolaniach ako riadnych opravných prostriedkoch vtedy, ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa. Spôsobilým predmetom odvolacieho konania sú preto len rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 201 O. s. p.).

Rozhodnutie krajského súdu o nevyhovení návrhu oprávneného na prerušenie konania vydané v priebehu odvolacieho konania nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale bezpochyby sa jedná o rozhodnutie odvolacieho súdu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné. Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 211 ods. 1 výslovne predpokladá rozhodovanie odvolacieho súdu napr. aj o návrhoch podľa § 138 ods. 1 vrátane tých, o ktorých nerozhodol súd prvého stupňa. Odvolací súd sa však pri takomto rozhodovaní nestáva súdom prvého stupňa, ale zostáva súdom odvolacím. Navyiac, podľa § 202 ods. 3 písm. o/ O. s. p. odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa zamietol návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p., a teda aj keby o návrhu rozhodol súd prvého stupňa, proti jeho rozhodnutiu by v takomto prípade odvolanie prípustné nebolo. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že napadnuté uznesenie krajského súdu ako súdu odvolacieho chybné poučenie o neprípustnosti odvolania proti tomuto rozhodnutiu neobsahuje.

Oprávnený napadol uznesenie krajského súdu odvolaním v konaní, v ktorom tento nepostupoval ako súd prvého stupňa, ale ako súd odvolací, pretože s vecou súvisiaci spis mu bol predložený za účelom preskúmania rozhodnutia vydaného súdom prvého stupňa. S poukazom na uvedené funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rozhodovanie o odvolaní oprávneného daná nie je.

Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 veta prvá O. s. p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Keďže na prejednanie odvolania podaného oprávneným proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je daná funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť. V súlade s § 104 ods. 1 v spojení s § 211 ods. 2 O. s. p. bolo preto potrebné konanie o tomto opravnom prostriedku zastaviť bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p. (per analogiam). Oprávnený zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. I keď v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. v takomto prípade povinná má právo na náhradu trov tohto konania, súd jej náhradu nepriznal, keďže jej žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, 31. marca 2014

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Ingrid Habánová